

миро, почивахъ сичкый онзи день въ Сѣботата споредъ законътъ. А въ първый день на седмицата, когато бѣше още много рано, дойдохъ тѣ и нѣкои други съ тѣхъ, като носѣхъ приготвенитѣ ароматы. Когато си размыслѣхъ кой ще имъ отвали камъкътъ отъ вратата на гроба, ненадѣйно станъ голѣмъ трусъ. И тутакси Ангелъ молніеносецъ, съ облѣкло бѣло като снѣгъ, отвали камъкътъ, и сѣднъ върху него, поевеніето на когото направи стражаритѣ като мъртвы отъ страхъ. По между туй женитѣ видѣхъ въ гробътъ и други двама молніеносны ангелы, които имъ възвѣстихъ Исусовото Въскресеніе и имъ рекохъ да са затежътъ тутакси да благовѣстятъ на ученицитѣ тѣзи работы, и да имъ кажътъ да иджътъ въ Галилея, дѣто ще са сподобжътъ и лично да виджътъ учительтъ. (Марк. еі. 1—7. Мат. еі. 1—7. Лѣк. кѣ. 54 и кѣ. 1—8.).

§. 65. *Исусъ въ разстояніе на четъресетъ дни са свѣава живъ на ученицитѣ си.*

При туй като пристигнъ и Марія Магдалина и като видѣ камъкътъ отваленъ отъ вратата на гробътъ, затече са и извѣсти на Петра и Іоанна, като надникнъ само, безъ да влѣзе вжтрѣ, и видѣ само плащаницитѣ. Тутакси слѣдъ него пристигнъ и Петъръ, влѣзе въ гробътъ, и видѣ кърпата отъ главата му, отдѣлно отъ плащаницитѣ свита на страна. Подиръ влѣзе и Іоаннъ, видѣ и повѣрва. Слѣдъ туй и двамата са върнхъхъ назадъ въ Іерусалимъ. По между туй първосвещеницитѣ като са научихъ за сичко що бѣ станало, дадохъ дарове на войнитѣ за да раскажътъ на народътъ, че когато тѣ спѣли уче-